

POSTANOWIENIE

15 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

na posiedzeniu niejawnym 15 lipca 2025 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku Z.G.

z udziałem T.G., T.G.1, Gminy W.

o zasiedzenie,

na skutek skargi kasacyjnej Z.G.

od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z 3 lipca 2024 r., II Ca 119/23,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Z.G. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 3 lipca 2024 r. w sprawie z udziałem T.G., T.G.1 i Gminy W. o zasiedzenie.

W odpowiedzi uczestniczka Gmina W. wносиła o oddalenie skargi kasacyjnej i zasądzenie na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części. Ponadto zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

skarga powinna również zawierać wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany. Niezamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku o uchylenie lub o uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku w całości lub części stanowi istotną wadę konstrukcyjną skargi kasacyjnej, której nie można usunąć w trybie przewidzianym dla usuwania braków formalnych pisma procesowego, skutkującą odrzuceniem takiej skargi *a limine* bez uprzedniego postępowania sanacyjnego (zob. postanowienie SN z 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151).

Bezwzględnym wymogiem jest także, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia SN: z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, nr 3, poz. 81; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 10 maja 2024 r., III CZ 365/23, i z 13 sierpnia 2024 r., I CSK 1066/23). Wymaganie powyższe jest niezależne od stopnia rozbieżności między zakresem zaskarżenia a wnioskiem z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.; korelacja między wskazanymi elementami konstrukcyjnymi skargi powinna być bowiem pełna (zob. postanowienie SN z 30 grudnia 2021 r., II CSK 204/21). Przypomnieć także należy, że Sąd Najwyższy nie może ustalić zakresu i treści wskazanych wymagań konstrukcyjnych skargi w drodze jakichkolwiek zabiegów interpretacyjnych (zob. postanowienie SN z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10).

W badanej skardze kasacyjnej skarżący zaskarżyła postanowienie Sądu Okręgowego w części, tj. co do punktu 2 oraz wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia, bez oznaczenia żadanego zakresu. Oznacza to, że skarżący nie powiązał w sposób prawidłowy wniosków skargi kasacyjnej z zakresem, w którym zaskarżył przedmiotowe orzeczenie. W skardze brak jest zatem fundamentalnej korelacji między zakresem zaskarżenia a zakresem wniosku kasacyjnego, co musi skutkować odrzuceniem skargi (zob. postanowienie SN z 20 listopada 2024 r., I CSK 2817/24).

W związku z powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 w zw. art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Wniosek uczestnika o zasądzenie kosztów postępowania na jego rzecz podlegał oddaleniu, ponieważ uczestnik powiązał ten wniosek z rozstrzygnięciem oddalającym, a nie odrzucającym skargę kasacyjną wnioskodawcy.

(M.T.)

[SOP]